

Ušite si košeľu

To nie je nič zložitého. Z troch, alebo štyroch kusov. Prírodné plátno si môžete zaobstarať lacnejšie, ako v textilných obchodoch, napríklad v takých predajniach, ako je rempo. alebo čaluníctvo... Ale môžete si ušit' aj z postelnej plachty, alebo, ak si trúfate, z dnes už vzácného ručne tkaného plátna. Môžete si pomôcť aj obzeraním inej ľudovej košeľe.

Mužská košeľa starých Slovincov bola dlhšia – aspoň po rozkrok a bola prepásaná zvonku často opaskom. Neskôr sa košeľa strkala do gátí, alebo do hološní, kde je dodnes. Ženy nosili v starej dobe košeľošaty, čo je vlastne jednoduchá dlhá košeľa taktiež prepásaná opaskom. Rukávy nemusia byť nutne dlhé. Môžu byť aj žiadne. Švíky na pleciach taktiež nie sú nutné – látka na pleciach môže byť nerozstrihnutá. Úplne zbytočne je strihať látku na vrchu rukávov – švík stačí na

spodnej strane jediný. Horehronci si široké rukávy, aby nezavadzali pri rúbaní dreva, strkali za pekné zápästky, tie si uplietli z vlny jednoduchým spôsobom. Neskôr zápästky prišivali

zbytočne neminuli veľa látky, tak, že podľa obrázka všijeme na rukáv pred prišitím na trup štvoruholníky (s desaťcentimetrovou hranou).

Niektoré košeľe majú lemovku ako stojací golier uzučký. Ale staršie košeľe a aj mnohé dnešné túto lemovku nemajú.

Zožente si poriadnu niť na ručné šitie. Nite

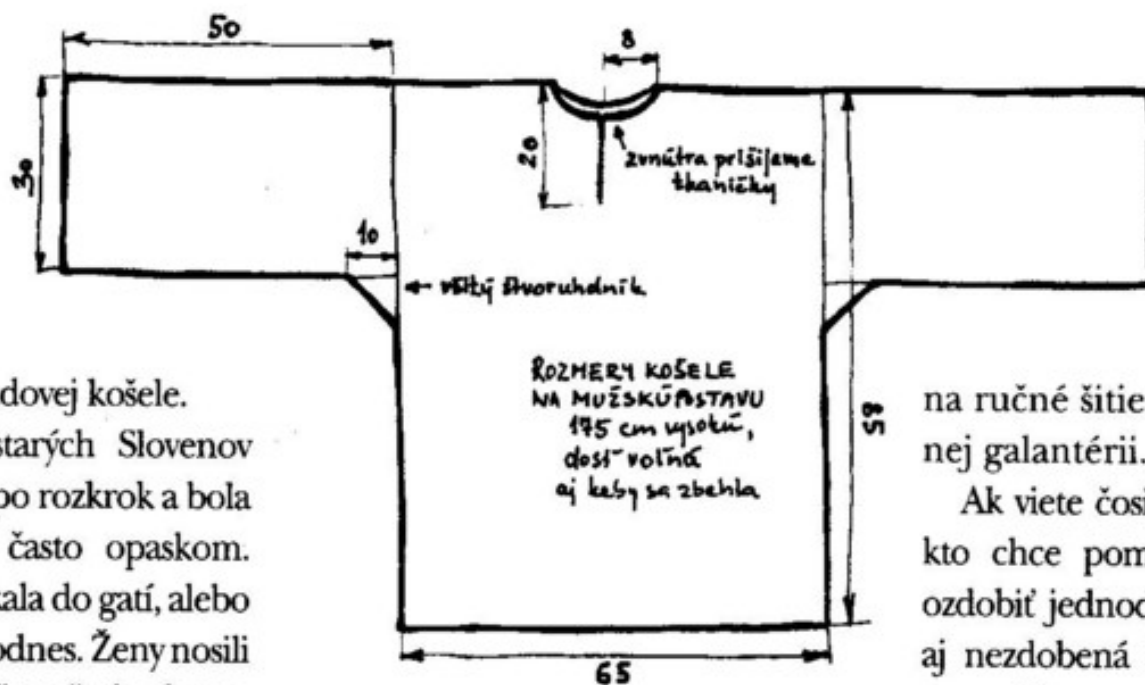
na ručné šitie ešte dostať v textilnej galantérii.

Ak viete čosi vyšit' alebo vám niekto chce pomôcť, môžete košeľu ozdobiť jednoduchou výšivkou. Ale aj nezdobená košeľa má svoje nesporné čaro.

Poradte sa s niekym, kto ručne šil, aby vám ukázal dostatočne pevný steh. Miesta, kde sa spájajú švíky a kde je väčší ťah radšej prešite pevnejšie.

Upozornenie: spočiatku je lepšie nie dvakrát, ale aj štyrikrát merať a raz strihať.

(slav)

priamo na košeľe, kde sú dodnes. Ak nechceme príliš široké rukávy, môžeme ich na konci zúžiť.

Rukáv by mal byť tesne pri trupe o niečo širší v prechode, aby sme mohli dvíhať ruky bez rozpárania. To sa dá dosiahnuť, aby sme pri strihaní